

Brașov, 19 Iunie v.

„Cetimă cu uimire că Fran-
cesi sunt primiți în orașele aus-
triace ca aliați, omeni, cari nu se
înțeleg, cari nu s'au vădută nici-
odată, se îmbrășează și țin ser-
bători de înfrățire!...”

Așa a exclamat. într'ună mo-
mentă de indignare asupra primi-
rei însuflețite a delegației stu-
denților franceși în Praga, neam-
țului centralistă contele Wurmbrand
în vorbirea ce a ținut-o cu oca-
sinea desbaterei bugetare.

Ce va dice numitul deputat
acum, când va cetiraportul amē-
nunțit despre conductul festiv
al gimnasticilor cehi, ce s'a ți-
nut în Praga la 29 Iunie n. c.
și la care au luat parte peste 8000
de persoane? Ce va dice cu deo-
sebite despre toastul, ce l'a ținut
nu vre-un student fanatic ceh, s'eu
vre-un înflăcărat membru
al espoziției cehe, ci însuși
primarul orașului Praga în sala
de ședințe a palatului primăriei,
toastând pentru Slavi și Francesi?
Ce va dice mai departe, când va
ceti, că conducătorul gimnastici-
lor franceși, cari au fost s'erbă-
tori ca cei mai de frunte oșpeți,
a beut pentru orașul Praga, „ce-
tatea de aur a slavismului?” Ce
va dice, că și președinții reuni-
nilor de gimnastică ale Slavilor
de sud, cari au luat parte la
această serbare, au salutat pe Cehi,
ca pe conducătorii slavismului?
Ce va dice în fine, când va vedea
și gimnasticii poloni în număr mare
au luat parte la aceste s'erbători
slavo-franceși și s'au însuflețit
la sunetul „marseillaisei?”

Vor dice negreșit nemții cen-
traliști, că aceste manifestațiuni
nu sunt decât panslaviste, că
sunt îndreptate în contra poli-
ciei monarhiei și Dumneșu mai
scie ce. Și toate aceste numai ca
s'nu mărturisescă adevărul că,
deocamdată cel puțin, aceste
manifestațiuni nu sunt îndreptate

decât în contra nisuințelor de
supremația germane, cu ună cu-
vânt în contra politice de ger-
manizare, care există de fapt cu
toate declarațiunile contrare.

Dér ori-care ar fi isvorul a-
celor demonstrațiuni, pe noi ne
interesază numai faptul că ele
se petrec în capitala Boemiei și
încă în stil mare, tocmai acum,
când din toate părțile se anunță,
că tripla alianță a fost reînviată
încă pe ună șir lung de ani.

Pote nu este numai o simplă
întemplantă, decât în prețuia de-
monstrațiunilor slavo-franceși din
Praga, unul din diarele de frunte
rusesci ia în apărare pe Cehi din
punct de vedere al patriotismu-
lui lor austriac. „Inteligența ce-
hică, dice „Novosti”, „totdeauna
a fost păzitoră ordinea de stat
austriac și a fost îngrijită numai
ca Cehii să nu fiă asupriți. Cehii
sunt înainte de toate Austriaci și
după aceea Cehi, de aceea ar fi
un lucru curios a cere dela ei, ca
s'nu sprijinescă politica împēra-
tului”. Apoi adaugă: „Cu totă în-
clinarea, ce o arată Cehii cătră
politica triplei alianțe, cei din
Viena știu prea bine, că simpa-
țiile Cehilor sunt pe partea unei
alianțe austro-rusesci, ér nu pe
partea unei alianțe austro-ger-
mane”.

Foia rusescă doare, cum se
vede ca Cehii credincioși Austriei
s' influențeze asupra politice împē-
ratului astfel, ca s' se rupă
din brațele Germaniei și s' dea
mâna cu Rusia. Pote, că această
idee generală conduce și pe de-
monstrații Cehi.

Dorințele de felul acesta se
pare însă, că vin ori prea de
vreme, ori prea târziu, prea de
vreme decât e vorba de a câștiga
pe cei din Viena, pentru alianța
cu Rusia, căci, precum se asigură,
ei au iscălit deja prelungirea
tractatului triplei alianțe pe alți
șese ani, prea târziu decât voiau

s' impedeze această reînviere a tri-
plei alianțe; dér în ambele casuri
acele dorințe constată, că marea
causă a triplei alianțe are și puncte
vulnerabile.

CRONICA POLITICĂ.

— 19 Iunie (1 Iulie).

— In 29 Iunie s'a arangiat o pro-
cesiune festivă în Praga, a gimnastici-
lor cehi din incidentul s'erbării Socol,
la care au luat parte peste 8000 de
persoane. Poliția a încuviințat convoi-
ul, cu condițiune însă, ca s' ia parte
la ea numai gimnasticii cehi din Boemia,
Moravia și Silesia. Dér au luat parte și
gimnasticii poloni de aici. Convoitul
se îndreptă spre casa orașului. Pe drum
se cântă marseillesa, care a fost pri-
mită de public cu însuflețite strigăte
de „Slava”. Înaintea casei orașului era
ridicată o tribună, pe care se aflau oș-
peții din Franța și gimnasticii slavi de
sud. Era de față întreaga reprezentanță
a orașului, în frunte cu primarul Dr.
Scholz. După ce se salutară reciproc,
reprezentanții societăților de gimnastică
din străinătate, dimpreună cu gimnas-
ticii franceși au intrat în sala de șe-
dințe a primăriei, unde au fost ospē-
tați pe spelele comunei Praga. Cel dî-
tău toastă în ridică primarul Dr. Scholz.
Acesta dîse: „Eu stau aici ca represen-
tant al orașului Praga, și v' mulțu-
mesc că ați venit să ne îmbrățișați.
In locul acesta ridică paharul meu,
plin cu vin veritabil de Burgund
din vița de vie din Franța, pe care a
plantat-o aici cu propria sa mână neui-
tatul rege și împērat Carol IV. Toas-
tează în sănătatea Slavilor și a France-
silor!” După aceea primarul fu pur-
tat pe umeri prin sală de cătră Poloni
și Francesi. Apoi a toastat conducēto-
rul gimnasticilor franceși în sănătatea
orașului Praga, ca cetate a Slavismului.
Mai vorbiră apoi mai mulți represen-
tanți, între cari și Dr. Matura din Agram,
care dîse, că Cehii sunt conducētorii
Slavismului.

— Diarul „Narodni Dnevnik” a
nunț, că pe la mijlocul lui Iulie v. c.

va pleca regele Alecsandru la Peters-
burg, însoțit de regentul *Ristic*, mi-
nistrul-președinte *Pasic*, colonelul *Ian-
covic*, și încă de doi adjutanți. Dîna și
locul întîlnirii cu *Țarul* încă nu s'a
fixat. Numita fōie vede în întîlnirea re-
gelui cu înaltul s'eu nașu o nouă do-
vadă despre relațiunile intime și cordiale
atât între casa domnitōre s'erbă și rusă,
cât și între popōrul Serbiei și al Rusiei.
Călătoria tēnerului rege va întări și mai
mult legăturile de amiciți între aceste
donē națiuni și Serbia și națiunea
s'erbescă va trage mari folose din această
amiciți.

— Impēratul Germaniei *Wilhelm
II* a adresat o epistolă autografă Sultanu-
lui, în care își exprimă în cei mai căl-
dușori termi mulțumita sa pentru pre-
venienta dovedită față de prizonierii ban-
diților dela *Cerchezioi*, cărora li-a mij-
locit grabnică eliberare. De asemenea
impēratul rōg pe Sultanu a exprima
mulțumita sa înaltei Porți, marelui *Vi-
ziri* și ministrului de esterne pentru con-
dita lor dovedită în această afacere.
Sultantul pētruns de această atențiune,
a încredințat pe ambasadorul german
Radowitz să exprime în numele său sin-
cerile sale mulțumite împēratului *Wil-
helm*.

— Un colaborator al diarului „*le
Gaulois*” a avut dēună și o convorbire
cu senatorul *Dietz-Monin*, președintele
espoziției franceșe din Moscva. D-l
Dietz-Monin a spus lucruri interesante
despre sentimentele *Țarului* pentru
Francesi.

„Cred” dîse el, „că *Țarul* iu-
besce pe Francesi în adevăr. El a
cercetat espoziția cu plăcere, s'a inte-
resat de toate cele vădute și a vorbit
fōrte grațios cu noi, reprezentanții co-
merciului și ai popōrului franceș. Din
partea unui Monarch absolut, care e
obiceiuit ca toți să se plece înaintea
lui, o astfel de purtare grațiosă este
un simptom din cele mai bune. Și
sua *Țarului*, după exemplul acestuia
din urmă, s'a purtat cu noi fōrte ama-
bil; de asemenea simpatia ne-a fost
și populația; ne-am convins, că în

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(2)

Inimi de aur.

Roman, de I. Edhor. Tradus, de Julia.

— „Veți numai, Ruth încă pe cale
a cunoscut pe cei mai distinși bărbați
din jur. Asta e minunată.” Alice rise.
Cornul postilionului le întrerupe vorbi-
rea. El se opri predând coferul străi-
nei. Alice aședă coferul pe un scaun
și închise ușa.

— „Spune-mi acum, ce-ți lipsese,
dragă Ruth, de medicul te-a trimis
direct în pădure?” întrebă Alice.

— „Vei ști, că din alți 14-lea an
a-ți etății sunt ocupată la o modistă.
De un timp încōce pătinesc de piept
și astfel Ana nu m'a dat pace până
nu am consultat un medic, care
m'a recomandat cura de lapte și aer
curat.”

— „Adus ai bani pentru cura de lapte?”
întrebă d-na Stiller.

— „Scumpa mea Ană a economisit
pentru scopul acesta și m'a dîs, că de
nu-mi vor fi de ajuns, s'î scriu.”

— „Cine e Ana?” întrebă Alice.
— „Ana este ângerul meu mângâi-
tor — ea este ce am mai scump!”
— „Da, imi aduc aminte; dēnsa e
sora ta vitregă, o fată a tatălui tēu maș-
ter.”

— „Nu, ea încă e fată mașteră;
mamă-sa mai fusese odată măritată.”

— „Dér cum ajuns mamă-sa să se
mărite după acel Grubert? — Încă nu
cunosc istoria acēsta.”

— „Ți-o voi povesti eu”, dîse d-na
Stiller. „Mama Ruth se măritase fără
învoirea părinților, după ună arhitect
s'rac, care pe atunci era ocupat la
calea ferată în St. Canunia, se întem-
plă în familia Walden, unde o conduse în-
ainte de s'virșirea ei. De altcum se dîce
că ea a trăit fōrte fericită cu Rudolf
Walden, numai că fericirei acesteia îi
lipsia binecuvēntarea părintescă, și pen-
tru acēsta n'a durat mult. Maria a
trebut să simțescă acēsta. Ea prin pașii
ei ușuratic, ne-a adus pe toți în po-
zițiune fōrte neplăcută. Dēnsa a fost
nimicitoră întregi nōstre familii, rum-
pēndu relațiunile cu un bărbat avut,

pentru ca s' urmeze unui arhitect s'ē-
racl. Walden se nenoroci în mod
îngrozitor cu ocazia edificării unui pod,
nelăsând femeii și copilei sale nimic,
decât numele. Fără ajutor și bolnav,
în urma înfiorătoare nenorociri, ea cu-
rēndu o isprăvi cu modeste mijloce de
traiu și era pe-aci s' mōră de fōme,
când de-odată s'a hotărît s' fia soția
lui Grubert. Trebuie, c'a fost o căsē-
toriă îngrozitoare acēsta, pentru-că
Grubert e un bețiv, căruia puțin îi pasă
de suferințele soției sale. Maria nu mai
put suportă mult timp suferințele, căci
abia după un an a închis ochii pentru
totdeauna. După mōrtea ei, m'a scris
Ana, că s'î iau copila la mine, însă nu
m'am învoit.”

— „Și nu ai vădută mai mult pe
sora ta, mamă?”

— „Nu, la ce s'o v'ed? Decă s'a
măritat fără de voia părinților după
Walden, ea prin acēsta a rupt-o cu
noi.”

— S'ermană Ruth!” dîse Alice cu
frăgețime. „Așa-dér tu ai avut o ju-
neț tristă.”

Pieptul agrăitei se ridică ușor.
Două lacrimi îi picură din ochi, ér
buzele îi surideau trist.

— „Ana m'a scutit în brațele ei
și m'a crescut cu multă iubire. Mie nu
m'a lipsit nimic. Alice, decă ai cu-
nōsce tu pe acea ființă, ce are inima
cea mai sinceră... în alți cărei suflet
totul e aurit... sigur, că ai judeca
altfel, de cum judecă mamă-ta.”

— „Vino acum Ruth, tu ești obo-
sită și ai lipsă de odihnă!”

Amēndou fetele părăsiră odaia și
suiră treptele etajului prim. Alice
deschise o ușă, o mică odăi li-se înfă-
șă, ale cărei ferestri aveau priveliștea
pe două strade.

— „Fă-te comodă, dragă Ruth”,
dîse Alice amicabil.

— „Ce flori frumoșe!” dîse Ruth,
mēgēndu la ferestră.

— „Iți plac florile? Atunci le las
în grija ta. Din ferestră ai o privire
frumoșă pe piēț. Peste drum e otelul
Roestel, éră cele din urmă trei ferestri
ale etajului prim sunt locuința ase-

Mosova e destul să fie cineva franceză pentru ca să fie primită bine. Dacă Țarul și poporul rus n'ar iubi pe Francezi, n'ar fi așa. Țarul a evitat de-a vorbi de politică: la Gacina Alexandru III a vorbit cu deputatul Flourens, d'ér nu i-a făcut nici o promisiune." — D. Dietz-Monin e ferm convins de bunele dispoziții ale Rusiei față de Franța; dacă înse aceste prețuiesc atâta cât o alianță, nu scie. Rușii n'au să se tîmă de Germani decât numai în cazul când Germania, într'un război ar restitui Franței Alsația și Lotaringia. Pentru că în acestă casă nici el, (d. Dietz-Monin) care e alsațian n'ar vota decât forțe cu greu, pentru un război cu Germania.

— Se dice, că Țarul Rusiei a dat ordin, că în ziua, în care va sosi escadra franceză în portul Kronstadt, flota rusă să iasă înainte. Marele duce Alexis Alexandrovici, fratele Țarului și mare admiral, însuși va comanda escadra rusă de pe o corabiă cuirasată, care va purta bandiera imperială. Se crede, că Țarul pentru aceea a dispus acestă act de curtenire, pentru ca să împrăscie svonorile ce se iscară în privința războiului între Ruși și Francezi, când o afacerea Betlehem, și pentru ca să facă o contra demonstrație față de demonstrația actuală a flotei engleze în marea mediterană.

SCRILE ȚILEI.

— 19 Iunie (1 Iulie.)

O surprindere meritată. După cum suntem informați, condamnații noștri politici, cari petrec în închisoarea de stat din Seghedin, domni Ioan Macaveiu și Traian H. Popă au fost surprinși din partea unui distins și vrednic fruntaș român, din incidentul Sf. Sărbători ale Coborîrii Spiritului Sfânt cu două frumoase și meritabile cadouri. Amândouă cadourile constau din câte-un toacă de pene de argint masivă provădită cu câte-o penă de aur, purtându-se pe care toacă inscripția: „Adevăratului luptător național”. Ni se mai spune, că amândouă cadourile sunt lucrate cu multă artă.

Familia regală română la Sinaia. Aflăm din „Naționalul”, că M. M. L. L. Regele și Regina Astăzi la amădi au părăsit capitala Bucureștilor și au plecat la Sinaia spre a lua reședința de vară. Totuși astăzi a plecat și A. S. principele moștenitor în străinătate și e însoțit de d. colonel Candiano Popescu, adjutantul M. S. Regelui. După ce se va opri câteva zile la Sigmaringen va face o călătorie prin Europa.

Esamene de maturitate. Eri, 18 Iunie v., s'a ținut esamenul de maturitate la școala comercială română din loc. Ca comisari la acest esamen au funcționat: Părintele protopop Ioan Petrică, ca comisar consistorial, d-lu inspector școlar Francisc Kocs, ca reprezentant alu ministrului de culte și d-lu secretar alu camerei comerciale Eugen Iekelius, ca reprezentant alu ministrului de comerț. Din cei 7 tineri, cari s'au prezentat la esamenul în chestiune, 3 au obținut calculul de „forțe bine”, 1 „bine”, 2 „suficient”, érá unul a fost avisat la repetiția esamenului din două studii în Septembrie viitor. Numele tinerilor bacalaureați sunt: Radu, Ardelea, N. Căciulă, Sofr. Stanu, C. Budiu I. Gologanu și G. Papuc.

I. P. S. Metropolitul Primat, dice „Timpul”, a părăsit Duminecă seară capitala ducându-se în străinătate. D-lu C. Olănescu, ministru al lucrărilor publice și mai mulți preoți au condus pe Metropolitul la gară. În urma intervenției direcției căilor ferate române, direcția ungară a permis ca vagonul, în care călătorește Metropolitul, să meargă direct la Pesta. Metropolitul se va opri o zi și două la Viena.

Cardinalul Hajnal, metropolitul din Calocsa, e în agonia morții. Bătrânul arhiepiscop a atacat dilațiile acestea de apoplexie și, după cum se telegrafiază de acolo, din acel moment i-a stat graiul. Orele-i sunt numărate.

Promovată. D-lu Sever Gania din Năsăud ni se scrie, că în 27 Iunie n. c. a fost promovată, la universitatea din Gratz, la gradul de doctor în medicina universală.

Poporațiunea Sârbiei. După recensământul poporațiunii, s'ăvârșit în 1 Ianuarie 1891, regatul Sârbiei are 2,166,551 de locuitori. Cu privilegiul recensământului din 1884 s'a numărat 1,901,736 de locuitori, — așadar în decursul celor 6 ani poporațiunea s'a sporit cu 264,815 suflete, ceea-ce dă un creșterment de 13.92%. Dintre locuitori 1.114,983 sunt bărbați și 1.051,618 femei. Așadar numărul bărbaților e mai mare cu 63.315 ca alu femeilor, semn, că Serbia face excepțiune dela regula generală, care pretutindena constată un plus la femei. Celu mai mare creșterment arată Belgradul, care în 1884 avea 35.483 de locuitori, peacundă acuma are 54.458, — un creșterment de 40.10%.

Trăsnit. În săptămâna trecută s'a descărcat asupra Feldioarei (lângă Brașov) o furtună înfricoșată amestecată

cu grindină, care pe lângă aceea, că a făcut pagube enorme în grădini și pe câmp, a mai costat și o viață de om. Un tiner român, care se afla cu soția sa în câmp, a fost trăsnit și imediat a rămas mort pe loc, pe când soția sa, care era numai de curând măritată, fu numai amețită, d'ér mai apoi își veni în fire.

Expozițiunea din Praga e inundată de lume. Peste 100.000 de străini se află în vechea capitală a Boemiei, așa încât nu se mai capătă locuințe. Mulți străini dorm sub cerul liber. Alături au sosit 74 de trenuri aducându oșpeți. Peste o jumătate de milion de privitori a avut expoziția până acuma. Succesul expozițiunii trece peste toate așteptările.

Colera. Din Constantinople se telegrafiază, că după constatările oficiale ale medicilor, în comuna Kili din vilaietul Aleppo s'au ivit cinci casuri de colera, dintre cari două s'au terminat cu morțe.

Din Năsăud.

Comedia cu abdicarea lui Ciocan.

Intr'o zi se șoptia prin Năsăud, că d-lu Ciocan ar fi demisionat din postul de președinte alu comitetului și comisiunii pentru administrarea averilor școlare din districtul Năsăudului, voind a ține pe viitor numai postul de director și profesor gimnazial. „Ai auzit de demisiunea lui Ciocan?” — „D'ér drept să fie?” — „Am citit-o cu ochii mei; e scurtă și fără motive.” — „Târziu se duce, d'ér în fine se duce, și lucrurile au să ia în curând o întorcere spre mai bine.” Așa vorbeau oamenii, auzind de demisiunea lui Ciocan.

Erau unii, cari credea, că demisiunea e serioasă, mai vîrtosă, că însuși d-sa se exprimasă odată, că ce e drept, lucrurile la noi nu merg bine, d'ér că o schimbare radicală nu se poate produce, până nu va avea loc mai înteu o schimbare în persoanele din capul afacerilor, reflectându aici și la postul vicarului din Năsăud. „Apoi”, mai adăgeau ei, „va încă a sterpi acum rău de tot, se duce.”

Erau érași alții, cari nu împărtășiau credințele acestea. Ei diceau: „Un om care a reușit a pune mâna pe toate puterile din district, astfel, că adă firma „Ciocan et Comp.” domnesce și în școlă, și în corporațiunea de supraveghiere a profesorilor și în organele de administrare ale averilor școlare, și în totu locu, încât nu mai are să i pese și nici că-i pasă de nimenea și de nimic, un astfel de om nu-și dă cu una cu două puterile din mână, mai vîrtos, că opoziția nu mai făcea taină din planul ei

de-a răsfai, la ocaziune, toate actele administrațiunii dela 1880 încoco și a calca până într'un ban, cât de scump e d-lu Ciocan grănițelor noștri și dacă e drept, ce se spune, că el și-ar fi calculat în particulariile sale de călătorii la Pesta, nu numai diurne, ci și „nocturne.”

Aceștia bănuiau, că este o comedie la mijloc. Se așteptă adevărat denumirea unui nou comite suprem; de altă parte aureola d-lui Ciocan se spălăise prea afară din cale. Cum se se presinte cavalerul într'un halat atâtu de derangiat? Se simția deci trebuința de un pic de renovare, de un vot de încredere, plus alte accidenți pe cât se va pute.

Și oamenii cu bănuie la avură dreptate. Acesta se vedu din primul pas al d-lui Ciocan. Elu adevărat își presintă abdicarea la comisiunea fondurilor, deși scia destul de bine, că în însuși înțelesul statutelor octroate, nu comisiunea, ci comitetul alege pe președinte, prin urmare că numai elu este competent a decide asupra dimisiunii.

Comisiunea a fost convocată în ședință. A doua zi se svonesce, că în comisiune ar fi fost vorba a respinge demisiunea d-lui Ciocan, a-i vota deplină încredere, plus o remunerațiune de vre-o 5—600 fl., astfel, ca pe viitor elu să aibă o plată rotunjită de 2000 fl. pe an. Convingându-se însă în urmă că nu este de competența ei, a trata a facerea în merit, comisiunea decide, a ruga pe d-lu Ciocan să-și retragă însuși dimisia, fiindcă ea are încredere în el. Atunci d-lu Ciocan convocă comitetul pentru 24 c. în adunarea extraordinară, datând convocările: „Din ședința comisiunii.”

Mai directu s'a vădit, că demisiunea d-lui Ciocan este o „manevră”, din vorbele unui profesor gimnazial, în favoarea căruia Ciocan a avut întru nimic a călca așezăminte grănițesco, acordându-i un stipendiu la studii, lui, care nu este fiu de grănițer, formându astfel un prejudiciu forțe periculos pentru timpul următor. În 17 Iunie adevărat, și neagra pentru gimnaziul nostru și pentru corpul său didactic, acest profesor, inspirat de darul lui Gambin, a purtat un toast, în care puse în perspectivă o nouă ediție a „inchișiunii spaniole” și sdrobirea materială și psihică (cu mărăgună?) a tuturor acelor, cari la 24 c. s'ar încumeta a nu fi cu d-lu Ciocan. Și în adevăr, o media cu votul de încredere s'a jucat, cum a fost plănuit; sdrobirea pte că va urma mai târziu.

În 24 Iunie, la orele 10 din zi, d-lu Ciocan deschide adunarea, și declarându-se interesat în cauză, dă presiul d-lui Dr. Paul Tanco, prodireo-

sorului Helda; acelea le-a locuit odinioară și tatăl tu.

După acestea Ruth deschise coferul, din care scose puținele vestminte, ce le avea.

— „Numai o unică rochiă de catun ți-ai adus? Asta nu-i de ajuns; scrie de locu acasă să ți-le trimită și celelalte. În orașul acesta forțe multu prețu pun pe îmbrăcăminte.”

— „D'ér nu am mai multe rochii, scumpă Alice.”

— „Nu? Asta e trist.” Alice apoi privi cugetător. „D'ér să nu ne mai spargem capul cu de acestea, vom vedea ce-o mai fi. Odichnesce-te puțin, c'apoi te voi chema la cafea.”

Ruth rămase singură. „Ana”, șopti ea, „Ana, acum mă afl în patria mamei mele, în locuința copilăriei ei. Mă uit la ferestrele locuinței, unde odată a ședut tatăl meu; la locuința, unde s'a început legătura, pe care morțe o rupse cu atâta necruțare.” Două lacrimi i-se scurseră pe față. „Tată!” esolamă ea cu pătrundătoare frăgețime, întinându-și brațele cătră ferestrele hotelului,

„tată, copila ta te chiamă din locu acela, unde ochii tăi se odichniau odinioară cu doru plin de iubire.”

O figură bărbătescă apăr în ferestra deschisă, și figura acesta era întorsă cu privirea spre edificiul poștei. Ruth se trase înderăt spăriată, se aruncă pe pat și cuprinsă fiind de oboselă, adormi la moment.

— „În fine te-ai trezit”, dice Alice. „De trei ori am venit, ca să te chiam.”

— „Am dormit așa de bine, ba încă am și visat...”

— „Ai visat? Caută să-mi enarezi acelu vis. Celu dinteu vis în o oasă străină e totdeuna semnificativ.”

— „Durere însă, că nu-i sciu nici începutul, nici sfârșitul, pentru-că m'am deșteptat uic.”

— „Ceva totuși vei scii.”

— „Îmi părea, că vedu ducându din otel un cosciug negru împodobit cu corone și mi-se părea, că într'ensul zace tatăl meu, pe care îl duceau să-l îngrope. Eu îi urmam plângendu și cu inima sfășiată. Atunci de-odată se ridică capacul și tata imi

făcu semn să privesc spre cineva, pe care încă nu-l vedusem. Imi întorsei capul în direcțiunea aceea și zăriu un bărbat înalt, ce-și întese brațele spre mine; eu alergai într'acolo. Atunci elu mă cuprins cu vehemență, mă strinse la pieptu și mi-șopti cu gingășie nespuse: „Scumpa mea Ruth.” Atunci însă o voce aspră mă trezi și astfel bărbatul, care m'a strins la inima lui, mi-a rămas necunoscut.”

— „Visu curios!” dice Alice. „Însă speră că tu nu ești superstițiosă, ca să crezi, că cosciugul negru însemneză morțe. Pe cine să aștepte morțe? Pe tine sigur că nu, pentru-că eu cu mama am făcut planuri favorabile pentru tine. Măne încă, trebuie să se începă cura ta; eu te voi conduce la forestierul Dölling, care locuesce în pădure și care de sigur te va primi. Poți merge în totu ziua ca să bei lapte și pe lângă aceea vei respira aerul rășinos al pădurei. Ești indestulată, dragă Ruth?”

— „Îți mulțumesc din inimă și primesc cu bucurie propunerea ta!”

În dupăamăza zilei următoare, Alice se duse cu verișoră-sa, însoțită de directorul postal, Kalisch, care era mirele Alicei, se duseră, dice, spre locuința lui Dölling, care se afla ascunsă adencu în umbra pădurei și era mai totu operită cu viță de iederă, încâtu abia i se vedeau ferestrele.”

— „O, ce frumos e aici, nespuse de frumos!” esclama Ruth.

— „Da, e forțe frumos”, replică directorul. Și calea dela B. cătră casa forestierului încă e plăcută. O călătorie până la Dölling e forțe mulțamitoare, apoi ficele forestierului încă sunt simpatice”, continuă el.

Ruth nu se putea mira destul de frumșetea pădurei. Bătea în palme și se bucura ca copii. Atunci de-odată apăr din desiș asesorul Helda în costum de vîntor. Elu venea rîzind spre ei.

— „Asta va să dice noroc”, dice asesorul. „O fee binevoitoare trebuie că m'a suris astăzi. Apoi salută în modu cavaleresc: „Domnișor Walden, imi

torii gimnasială. Înainte de a trece la obiectul, d-lu avocatul Dr. Larionessi face următoarea propunere „în cauză de regulament”.

Onorată comitetul!

„Considerându, că în sensul § 30 din statute și § 3 din regulamentul N. 1 numai președintele poate conchiama adunarea generală, ér nu și comisiunea administratoare, această adunare este ilegală convocată;

„Considerându, că § 30 din statute pt. 2 și § 1 din regulamentul N. 1 prevădă numai două adunări generale la an, anume în Martie și Septemvre, ér adunări extraordinare nu sunt prevăzute nici în statut, nici în regulament;

„Considerându, că în sensul § 22 din statute, lit. a) despre obiectul din program numai în adunarea generală ordinară, adică în adunarea din Martie sau Septemvre, se poate delibera și decide, astfel propun, ca adunarea prezentă să se disolve.

Dr. Larionessi.

Urmază discuțiunii pro și contra, pe urmă făcându se votarea, propunerea cade.

O producțiune turburată.

Beiuș, 1891 30 Iunie.

(Coresp. part. a „Gaz. Trans.”)

În 22 Iunie st. n. adică în ziua a doua a Rusaliilor noastre s'a ținut cu mare succes moral și material petrecerea de văr, împreună cu teatru, ce o arangiară tinerii, cari depuseră aici maturitatea în anulul prezentu școlastic. Foile române anunțară această întreprindere pură culturală, ér foile maghiare i-au făcut ună omentară, ce ca specimen s'a reproduș și în „Gazeta”. La finea comentariului foicei maghiare se face amenințarea, că „tréba va avea urmări!”

Noi dedați la amenințări, ba chiar la înjurări și dejosiri, am lăsat să trecă și aceste, cugetându că urmarea va fi vr'o fluierătură, ori vr'un scandalu cu care vor turbura liniștea și impresiunea producțiunii.

Pregătirile s'au făcut, tinerele domnișore diletante și ficioii se preparară din tóte puterile, să câștige o séră de plăcere publicului, ba pentru de-a asigura și succesul material, își luară inima în dinți și umblară pe la toți inteligenții, vânđându-le bilete. În multe locuri li-a succes, dér multe au fost și locurile de unde cu rușine au trebuit să ésa.

La espectorările neumane date în vântu de vr'unu óreacă „patriotă” în colónele diarului maghiar „Szabadság” din Oradea-Mare, „inteligenta” de naționalitate maghiară a răspuns cu o resoluțiune bărbătescă, că „nici unul nu se va presenta la petrecerea Valahilor”; și conformu acestei hotăriri în séra petrecerei, afară de 3—4 neguțatori fără familiă și câteva familii de lege mosaică,

cari toți trăsescu de pe bietul Románu, dintre inteligenții maghiari nu s'a prezentat nimeni. Dér ce să veți?! Cu tóte că ou o jumătate de óra înainte de începerea reprezentației trecu un vifor infricoșat, c'unu pohoii gróznicu de plóia, la ridicarea cortinei, localitatea era îndesită, de unu publicu ales și numeros. Românii, ca inspirați alergări din depărtare spre a-și da obolul de sacrificiu pe altariul culturai. Succesul moralu fu strălucit. Fără voiă am cugetat la pasagiul sintei Scripturii: „Nici porțile Iadului o nu vor învinge pe ea”.

Conformu temerei mele de-a se isca vre-o turburare, mă postai într'unu locu de unde să pot observa tóte. Piesa: „Rusaliile” se începe, toți suntem în liniște, când troncu! se aude cădéndu o petró, după aceea alta, și așa vre-o 4—5 pe scenă între actori; o petró lovesce pe Galluscu (I. Șegescu) și spintecă diarul ce-lu ținea în mână, alta lovesce pe veronicésa (M. Cașolțanu) la picioru, a treia cade și dărăburesce lampa dinaintea suflerului. Într'aceea mai mulți tineri iesu la stradă, și la îndrumarea mai multor cetățeni cari ascultau de afară frumoșele melodii, (cari le cântă veronicésa) prinseră în virfulu unui lemnu pe unu calfu de pánieru (brutaru) cu buzunarele pline de petrii. În prima confusiune nu s'a ascultatu că cine l'a putut îndemna și așa abia putem spera, ca să se afe adeveratul făptuitor.

Din petróle aruncate o parte sunt predate judecătóriei ér câte-va le conservăm de suvenir, ori că le putem trimite comisiei tinerilor universitari din Budapesta ca argumentu spre a demonstra lumii civilizate, că „în Ungaria naționalitățile se bucură de liberă mișcare culturală, și că sunt scornituri acusele despre împedecarea liberei dezvoltări culturale.”???

Reprezentăia a decursu apoi neconturbat, pe lângă o însuflețire nemărginită, secerându toți. actricele și actorii a-plause frenetice bine meritate. Urmă balulu în care prima „Ardeleană” fu jucată de 62 părech; balulu a durat până la 7 óre dimineța.

Venitul e de 300 fl. din care subtrăgându-se cheltuielile de 168 fl. venitul curat e 132 fl. din suma acesta fórte frumoșă 100 fl. s'au destinat pentru biblioteca tinerimei, ér 32 fl. pentru de a se pune fundamentu unei sume, cu care să se cumpere unu stégu nou pe sama tinerilor studenți, căci cel vechiu e cam ruptu. Observatoriul.

„O carte interesantă.”

Sub titlul acesta cetim în „Timpul” de Marți următoarele:

D. An. Stolojanu, fostu ministru în cabinetul Ionu Brătianu, lucră la o

carte asupra politicei noastre externe. Această lucrare importantă va apăre în primele zile ale tómei viitoare. D. Stolojan va face mai întâi unu lungu istoricu, în care va arăta care a fost politica noastră estérnă în trecut. D-sa va începe cu domnia lui Vodă-Cuza. În acestu istoricu d-lu Stolojan va consacra, câteva pagine fórte interesante, prin amănuntele, pe cari le cunoșce d-sa, planului formatu de Ionu Brătianu în 1866 de a pune pe tronul României pe principele Barbu-Stirbei. În această privință d-lu Stolojan va povesti convorbirea ce a avut Vodă-Stirbei cu Ionu Brătianu la Nizza la începutul anului 1866.

Dér partea cea mai interesantă din această lucrare va fi descrierea împrejurărilor, în cari în anul 1883, în urma întrevederii dela Gastein s'a schimbă orientarea politice noastre estérne. D-lu Stolojan, este în măsură de a cunoșce în ce împrejurări s'a produsu acel reirement în politica estérnă, căci înainte de a pleca la Gastein, Ionu Brătianu a chemat pe d-lu Stolojan la Florica și a convorbitu cu domnia-sa despre situația politice externe. Ori-cine își aduce aminte, că totu d-lu Stolojanu, care era în curentu cu cele ce se petrecuseră la Gastein, a interelat pe Ionu Brătianu, după întórcerea sa în țéră, despre rezultatele întrevederii dela Gastein. Cu această ocași d-lu Stolojanu expuse în Parlamentu noua noastră politica estérnă și Ionu Brătianu complectă această expunere prin răspunsul său. În urma acestei interelări, d-lu Ioan Ghica, transmis din partea guvernului englezu felicitări pentru interelat din cauza noiei politice inaugurate atunci.

Dér d-lu Stolojanu nu se va mulțumi a ne lumina, prin destăinuirile sale, asupra politice estérne urmata de guvernul Ionu Brătianu, d-sa va expune și vederile d-sale în privința politice, ce în viitoru va trebui să urmă în afară. Este sciut, că d-lu Stolojanu, deși partisanu dela începutu alu unei politice amicale cu puterile centrale, nu a iscalit manifestul liberalilor din 1888, manifestu atât de agresiv în contra Rusiei. D-lu Stolojanu va susține această tesă, că trebuie adică să urmă politica de apropiere de puterile centrale pastrându însă relațiuni amicale cu Rusia.

Telegramele „Gaz. Trans.”

(Serviciul biroului de coresp. din Pesta.)

Berlinu, 1 Iulie. Tóte foile își exprimă în continuu cea mai mare satisfaciune din incidentul împărțării împératului asupra prelungirii pe șese ani a alianței triple.

Roma, 1 Iulie. Tractatul alianței triple a fostu ratificat ér de către regele Umberto în prezența lui Rudini și a ambasadorilor Germaniei și Austro-Ungariei.

Londra, 1 Iulie. Cu excepțiunea diarului rusofilu „Pall Mall Gazette”, tóte foile își exprimă marea mulțămire asupra prelungirii triplei alianțe.

București, 1 Iulie. Proiectul de căsătorie alu moștenitorului tronului Ferdinand a fostu definitiv delăturat în urma înțelegerii regelui cu bărbății politice competente.

Clușiu, 1 Iulie. Starea sănătății cardinalului Haynald deșteptă cele mai mari îngrijiri; elu și-a perdut simțirile cu totul.

ULTIMĂ SCIRE.

În cestiunea căsătoriei moștenitorului tronului român Ferdinandu cu o româncă din societatea română, d-șoră de onóre a M. S. Reginei, anunță foile din București, că Regele a primit în audiență pe șefii tuturor partidelor și că toți s'ar fi exprimat în contra unui astfelu de proiectu de căsătorie accentuându, că interesul țării pretinde, c' viitoru regină să fiă una din membrele familiilor domnișore europene. Se mai asigură, că în urma stăruințelor guvernului, prințul Ferdinand va întreprinde așeu mâne o călătorie mai lungă în străinătate. Și pe când cercurile politice se pronunță tóte în contra nemoratu proiectu de căsătorie poporațiunea Bucureștilor, mai ales cea din suburbii privesce mai simpaticu la acestu proiectu și fără a mai ține sémă de rațiunea de stat și de părerea, că dinastia s'ar apropia mai multu de popor prin o asemenea căsătorie.

DIVERSE.

Cea mai vechiă farmaciă din lume e în Strassburg, în „rue des marchands” sub Nr. 10. Această farmaciă dela 1268 nu'și mai schimbă localul nici astăzi. Ea sa fundat deodată cu spitalul din Strassburg la anul 1143. Farmarcia e intitulată „la cerbulu de aur.”

Numărul cailor în Rusia. Întréga Rusia în urma datelor statistice mai nouș posedă 19,638,000 de cai: pe patru locuitori se vine unu cal. Dintre cai aparțin țeranilor 85 procente, 11.7 procente, aparțin marilor proprietari, 2.4 procente sunt cai de lux, 0.7 procente stau în serviciul armatei, ér restul aparține altor corporațiuni.

Pretextu. Mama (cătră ficea ei, după ce adoratorul acesteia a părăsit locuința): „Spune-mi, de ce ți-e pèrul în disordine? — Fiica: „Mamă, asta vine dela multele clătînări din capu, când elu mă ruga ca să ăic „Da!”

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor responsabil interimar: Gregoriu Maior.

permiți să întreb: cum ai suportat impresiunile zilei de ieri?”

— „Fórte bine!” dize Ruth, privind spre elu.

— „Atunci ai fostu cu multu mai norocosă, decâtu mine”, dize Helda glumind. „Eu am petrecut o nópte fără somn, așa că tóte membrele mă dureau. Apropo, d-le Kalisch, ce ai făcutu cu Scholz? Nu l'ai alungat?”

— „Incă nu”, dize directorul.

— „Atunci alungă-lu câtu mai curând; omul acela e fórte primejdios de a călători cu elu. Speru că veți afla încă damele la Dölling”. Ochii lui Helda lunecară pe statura svelta a Ruthiei, apoi se întóse spre a-și continua calea.

În ușa încungiurată cu iederă apăr unu bărbat viguros îmbrăcat într'unu paltonu de vânător și salută amabilu pe cei sosiți.

— „De multu n'ai umblat pe la noi, domnule directoru”, dize elu suriđéndu.

— „Vé aducem unu óspe”, esclamá

în modu glumețu Kalisch, arătându spre Ruth.

— „Fórte bine, mă rog”, și Dölling deschise ușa, conducându-i înăuntru.

Din odaia vecină apăr o fetiță blondă de o statură ideală cu ochii vi-neți ca din poveste. Privirea ei se oprí pe Ruth.

— „Fiica mea cea mare, Eva”, dize Dölling zimbind și merse să aducă și pe cea mai mică. Acesta întră salutându grațios și-și întinse amabilu mânilé către Ruth.

— „Eu sunt Ana Dölling dize ea, simplu.

— „O, eu te voi iubi fórte multu”, replică Ruth, „pentru-că și pe sora mea o chiamă Ana.”

— „Dela mórtea mamei mele”, reluă Ana „eu am devenit económa casei. Pe când Eva a fostu crescută în Berlin la o mătușă a noastră, eu am crescut aici în pădure și pentru aceea sunt așa de tare, ca unu stejaru.”

— „Da, pentru asta am adus aici și pe verișóra-mea”, dize Alice. „Densa

sufere și trebuie să se foloséscă de aer și de lapte. Voiți să o primiți, d-le Dölling?”

— „Da, tată, să rămână”, dize fetele, „și noi vom iubi-o cu toții!”

— „Cum se te numim?” întrebă Dölling cu complesanță.

— „Pe mine mă chiamă Ruth — Rute Walden.”

— „Ruth?! ce nume străin”, dize Ana și alergă afară, de unde curéndu se reintóse aducându pe-o tasă cafea și pome.

— „D-șoră Ruth, așa-i că nu lași a te îmbia multu dize Ana prindéndu-i mâna.

— „Sigur, că nu. Mai întéiu însă am o rugare: Vrei să mă agrăiesc „tu?”

— „O, tu copilă minunată”, esclamá Ana îmbrățișându-o.

— „Atunci nici eu nu mă lasu mai în urmă”, dize Eva suriđéndu, „vrei să mă iubesc și pe mine, Ruth?” Acesta se aruncă în brațele Evei sărutându-o cu trageđime.

— „Ruth, seđ și bé-ți cafeaua, căci acum trebuie să plecăm”, dize Alice ne-

căjită pentru tractarea amicabile, de care fu împărțită Ruth. . .

În momentul acesta resună o bătăie în ușă și Helda întră: „Fórte bine, că vé aflu încă aici”, dize elu. „Credeam că v'ai reintósu fără de mine.”

— „Eu viu mâne fórte de diminéță și rămân până la améđ”, dize Ruth către surori. „O, ce fumosu e în pădure”, esclamá ea eșind. „Eu nu cred, că ar puté muri cineva aici.”

— „Trebuie să veniți odată înainte resăritul sórelui”, dize Helda. „Cine n'a vedut mărețul aspectu alu resărirei, acela nu-și póte închipi farmecul lui. Vedeți, drumul acesta conduce la fântâna Herta. Acesta e mărgăritarul pădurei. Despre fântâna Herta esistă tradițiune tristă și decă merge cineva singur pe acolo, ilu cuprinde unu doru trist și o frică înfiorătoare. Stropii apei forméză umbre de diferite staturi, și înainte de-a te reculege, în fantasia ți-se ivesce tipul înfiorătoru alu unei fete. Fântâna Herta e periculósă, încheiă asesorul Helda. (Va urma.)

Cursul ptelei Braşov.

din 1 Iulie st. n. 1891

Bancnote româneşti Cump. 9.24	Vënd. 9.28
Argint, româneşcu	9.18 " 9.23
Napoleon-d'or	9.24 " 9.29
Lire turcesci	10.50 " 10.55
Imperial	9.48 " 9.53
Galbin	5.40 " 5.45
Scris. fonc. „Albina“ 6%	101.— " —.—
" " " 5%	99.50 " 100.—
Ruble rusesci	135.— " 136.—
Mărci germane	57.— " 57.40
Discontul 6—8% pe an.	

Cursul la bursa din Viena.

din 30 Iunie a. c. 1891

Renta de aur 4%	101.55
Renta de hârtie 5%	101.50
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	116.70
do argint	99.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [1-ma emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [2-a emisiune]	—.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ungare [3-a emisiune]	113.—
Bonuri rurale ungare	92.—
Bonuri croato-slavone	104.75
Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu	—.—
Imprumutul cu premiul ungurescu	137.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	129.75
Renta de argint austriacă	92.84
Renta de hârtie austriacă	92.35
Renta de aur austriacă	110.95
Losuri din 1860	139.75
Acţiunile băncei austro-ungare	1020.—
Acţiunile băncei de creditu ungar.	840.—
Acţiunile băncei de creditu austr.	297.—
Galbeni împărătesci	5.53
Napoleon-d'or	9.29
Mărci 100 imp. germane	57.52 1/2
Londra 10 Livres sterlinge	117.35

Nru 6766—1891

613,3—1

CONCURSŪ.

Pentru ocuparea postului devenit vacant de cancelist magistratual imprevnat cu unu salariu anual de 450 fl. şi cu bani de locuinţă de 100 fl. se scrie prin acesta concursu.

Competenţii pentru acestu postu au de aşi ascerne subscrisului magistratului până în 16 Iulie a. c. după prânđu la 6 ore petiţiunile provădute cu timbrul prescrişt şi cu documentele asupra studiilor scoolare, asupra cunoşterii celor 3 limbi ale patriei şi mai cu semă asupra cunoşterii limbei germane şi maghiare în vorbă şi scris.

Braşov, 26 Iunie 1891.

Magistratul oraşenescu.

Unu tēnerū

care a absolvat 2 seu 3 clase reale cunoscēndu limba germană şi ceva din limba română se primesce ca învăţăcelu într'o cofetăria germană din România.

Informaţiuni mai de aprōpe
Strada Orfanilor No. 18. Parterre.

Sz. 1407—1891 tkvi.

616,1—1

Arverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Popp B. György végrehajtónak Popp Zoe szül. Jordatye Dávid végrehajtást szenvedő elleni 3000 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék területén lévő Brassóban fekvő a brassói 6649 sz. tjkvben 5128 helyr. sz. ingatlanra az árverést 32250 frtban, ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891 évi július hó 21-ik napján d. e. 9 orakor a kebli telekkönyvi hivatal helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 32250 frtot készpénzben, vagy az 1881: LX t. cz. 42. §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881 évi november hó 1-én 3333 sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Brassó, 1891 évi februar hó 17-én.

A kir. törvényszék mint tkvi. hatóság.

Rugám pe d-nii abonati ca la reînnoirea prenumeraţiunei se binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postală şi numerii de pe fâşia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Serviciul de Studii şi construcţiuni: căi ferate, şossele şi poduri alu Ministerului Lucrărilor Publice din România, face cunoscutu că are necesitate de Ingineri eşiţi cu diplome seu certificate din unile din Şcolele Technice: Viena, Berlin, Paris, Bruxelles, Gand, Zurich etc. şi se fiă de naţionalitate Română seu celu puţin se cunoscă limba Română.

Amatorii d'a fi angajaţi pe unu, doi seu mai mulţi ani, suntu rugaţi a trimite Serviciului în Bucureşti Strada Minerva Nr. 16 propunerile cu o copie legală după diploma seu Certificate, cu indicaţiunea naţionalităţii, etatea, timpulă servitū şi anume la ce lucrări.

Preparatele antiseptice

pentru îngrijirea dinţilor şi a gurei

ale lui

D^R. GUST

făcute după principiile cele mai nouă pe terenul ştiinţei, care se ocupă cu vindecarea bōlelor de dinţi şi din materialele cele mai bune, s'au probatū ca escelente:

1. Pentru curăţirea dinţilor naturali şi artificiali,
2. La dinţi găunoşi, la cari împedecă progresarea rapidă a bōlei.
3. La gingii slabe, cari sāngerēzā uşorū şi în urma căreia se clatină dinţii,
4. In contra aşedărei de peatră la dinţi,
5. In contra mirosului şi gustului rēu ce se dezvoltă la cei ce suferū de dinţi şi de stomachū,
6. Ca mijlocū de alinare la dureri de dinţi,
7. Ca mijlocū cu efectū plăcutū, împrespētorū şi întăritorū asupra organelorū gurei.

Preţurile:

1 flaconū cu apă de gură a 50 cr. şi a 1 fl. suficientū pentru mai multe săptămāni.

1 cutiā cu prafū de dinţi a 25 cr. şi a 50 cr.

1 borcānelū cu pastă de dinţi a 40 cr.

Deposite la farmaciile şi parfumeriile mai însemnate ale Ungariei.

Trimiterea de preparate în valōre de celū puţinū 2 fl. se face franco-porto cu rambursă a preţului.

Depositulū principālū la FRIEDRICH STENNER, farmacia la „Leulū de aurū“ în BRAŞOVŪ.

582,4—4

No. 8167—1891

610,3—3

PUBLICAŢIUNE

privitoare la regulile pentru ţinerea de câni în comitatul Braşovului.

Se aduce prin acesta la cunoscinţa tuturorū, că conformū ordinaţiunei din 3 Iunie 1891 No. 6298—1891, a Ilustr. Sale D-lui vice-comite Iuliu de Roll, s'a aprobatū de către Esceleţa Sa D-lu ministru de interne prin ordinaţiunea de dttō 11 Maiu a. c. No. 33,971 statutulū pentru ţinerea cănilorū, ce s'a fostū aşternutū de către comisiunea comitatului, şi că în 1 Iuliu a. c. va intra în vigōre următoarele dispoziţiuni ale acestui statutū şi adecă:

§ 5 alū statutului.

Fiăcare posesorū de câni e obligatū de aşi nutri, adăpa, îngriji şi supraveghia cănele în modū corespunderorū.

§ 6.

În oraşul Braşovū se va introduce în modū forţatū pentru fiecare căne botniţa, şi câni potū umbla pe strade şi prin localuri publice numai cu botniţa. Acastă dispoziţiune nu privesce câni de vânătoare, cari suntū conduşi de fringhiā. Nu e permisū de a lua cu sine câni în restaurante, birturi, cafenele, la representaţiuni publice şi în alte locuri de felulū acestora; proprietarilorū seu arēndaşilorū de asemenea locale nu le este ertatū a suferi așa ceva. Câni pentru paza casei, neputândū botniţa, au de a se ţinea legaţi de lanţū şi potū fi slobozi numai în timpulū nopţii în curtea îngrădită, acolo însă unde realităţile nu suntū de ajunsū închise, îndată ce câni aceştia se vorū slobozi din lanţū trebuie se fiă provăduţi cu aparatulū (Klunker) prescriştū în §. 49.

De aci înainte toţi câni ce vorū umbla pe stradă fără botniţa, vorū fi prinşi şi nimiciţi.

§ 7.

Posesorulū de căne este responsabilū pentru dauna causată de cănele seu, la casū însă decă cănele în urma unei sumuţări cauzēzā dauna, atunci pentru dauna acesta este responsabilū sumuţatorulū.

§ 11.

Spre delăturarea pericolului de turbare este îndatoratū posesorulū de căne ca îndată ce observă la cănele seu o schimbare bătătoare la ochi, decă cănele se ascunde, seu decă sănătatea lui inspiră bănuielă, a închide cănele punēdu-lū în lanţū şi a face arătare la poliţiā. La casū de unū căne bănuitu încă n'a muşcatū pe nimenea, uciderea acestuia se pōte face în urma avisărei la poliţiā şi pōte fi îngropatū în loculū anume destinatū.

Arătarea despre cănele bănuitu, care a muşcatū deja, trebuie se se facă totū la poliţiā, care dispune cercetarea cănelui prin veterinarū, şi la casū decă se constatā turbarea dispune şi uciderea lui.

În acele casuri însă, în cari câni bănuiti numai, au fostū supuşi cercetărei şi nu s'a constatātū turbarea, poliţiā redă cănele proprietarului, contra solvirei spelelorū de cercetare. La din contră se nimicesce cănele.

Contravenţiunile acestui statutū se pedepsesc conformū §-lui 18 alū acestui statutū cu pedepsă până la 50 fl. v. a. respective cu închisōre corespunderōre.

Dispoziţiunile privitoare la conscripţiunea cănilorū precum şi pentru incasarea noiei dări pentru câni, carea va intra în vigōre în 1 Ianuarie 1892 după noulū statutū pentru ţinerea cănilorū, se vorū publica separatū la timpulū seu.

Braşov, 24 Iunie 1891.

Magistratulū oraşenescu.

Sosirea şi plecarea trenurilor în Braşov.**I. Plecarea trenurilor:****1. Dela Braşovū la Pesta**

Trenulū mixtū: 4 ore 20 minute diminēta.
Trenulū acceleratū (peste Cluşiū): 2 ore 48 minute după amēdi.
Trenulū de persōne: 7 ore 23 minute sēra.
Trenulū acceleratū (peste Aradū): 10 ore 24 minute sēra.

2. Dela Braşovū la Bucureşti:

Trenulū acceleratū: 5 ore 15 minute diminēta.
Trenulū mixtū: 12 ore 20 minute după amēdi.
Trenulū acceleratū: 2 ore 19 minute după amēdi.

II. Sosirea trenurilor:**1. Dela Pesta la Braşovū:**

Trenulū acceleratū (peste Aradū): 5 ore 8 minute diminēta.
Trenulū de persōne: 8 ore diminēta.
Trenulū acceleratū (peste Cluşiū): 2 ore 9 minute după amēdi.
Trenulū mixtū: 10 ore 5 minute sēra.

2. Dela Bucureşti la Braşovū:

Trenulū acceleratū: 2 ore 18 minute după amēdi.
Trenulū mixtū: 6 ore 58 minute sēra.
Trenulū acceleratū: 10 ore 17 minute sēra.